

Kommentaari nro 24

VIHKIMYKSET

KAPPALE IX

(s. 79-81)

VIHKIMYKSEN POLKU

Pidemmän tai lyhyemmän ajan kuluttua oppilas seisoo Vihkimyksen Portilla. Meidän täytyy muistaa, että kun oppilas lähestyy tätä porttia ja siirtyy lähemmäksi Mestaria, se tapahtuu kuten ”Valoa tielle” kirjassa sanotaan, jalat pestynä sydänveressä. Jokainen askel ylöspäin saavutetaan aina uhraamalla kaikki mitä sydän pitää rakkaana tasolla tai toisella, ja tämän uhrauksen täytyy olla vapaaehtoinen. Hän, joka kulkee Koetuksen Tietä tai Pyhyden Tietä, on laskenut hinnan. Hän on muuttanut arvonsa ja siksi arvioi asioita samalla tavalla kuin maailman ihminen. Hän on ihminen, joka yrittää ”tunkeutua väkisin Jumalan valtakuntaan” ja yrityksessään on valmistautunut vastaavaan kärsimykseen. Hän on ihminen, joka on valmistautunut menettämään kaiken, jos hän vain saavuttaa päämäärän, ja joka taistelussa alemman itsen alistamiseksi korkeamman määräysvaltaan on valmis uhraamaan jopa kuolemaan saakka.

1. Yksi aina mielessä pidettävistä asioista on, että puhuuko Tiibetiläinen ensimmäisestä vihkimyksestä (the Birth/ syntymä) vai kolmannelta vihkimyksestä (Transfiguration/ transfiguraatio) – ensimmäisestä *solarisesta* vihkimyksestä. Ei ole aina helppoa kaikissa yhteyksissä määrittää, kumpi näistä kahdesta on keskustelunaiheena. Joskus näyttää siltä, aivan kuin tiettyä ”sokaisevaa prosessia” käytettäisiin tarkoituksellisesti. Näyttäisi, että DK haluaa vihkimys-teemaan liittyvän ajattelutavan säilyvän *vakiintumattomana*. On vaarana, että ”Dogmaattinen kategorisointi” kasvaa ja ylläpitää jäykkää systeeminomaista ajattelua. Niin monet ihmiset ottavat kiinnostuksen kohteekseen vihkimys-kategorian ja näyttävät ”luokittelevan” eivät pelkästään itsensä vaan myös toiset. Onneksi tai epäonneksi heiltä puuttuu oivalluskykyä ja kokemusta tehdä niin. Jotenkin ”sokaisemalla” ensimmäisen ja kolmannen vihkimyksen teeman, Tiibetiläinen varmistaa, että arvioivat oppilaat eivät tunne itseään riittävän varmoiksi hyppäämään ennenaikaisiin päätelmiin. He ovat pakotettuja kyseenalaistamaan itsensä, mikä voi johtaa vain suurempaan valaistumiseen.
2. Kuten vihkimys on esitetty tässä kirjassa, ”Vihkimykset”, Oppilaan polku näyttää alkavan *ennen* ensimmäistä planetaarista vihkimystä eli Syntymää.
3. Ensimmäistä oppilaan polun vaihetta kutsutaan ”Pikku-Oppiluudeksi = Little Chelasip” (kään-nämme sen kuitenkin ”Pikku-Chela”). Se on pyrkimyksen vaihe, kuuluu Kokelaan Polkuun ja vaikka se kuuluu ensimmäiseen planetaariseen vihkimykseen, se alkaa *ennen* kuin vihkimys otetaan. Pikku-Chelan vaihe kestää, kuten Tiibetiläinen kuvaa, ”muutamia elämiä” (DINA I 716) . Pikku-Chela viittaa ”Lemurianisen tietoisuuden aikaan” (DINA I 716) .
4. Pikku-Chelan jälkeinen vaihe Oppilaan Polulla on ”Chela/ Oppilas Valossa = Chela in the Light”, joka tunnetaan atlantilaisena vaiheena oppilas-prosessissa. Tiibetiläinen kertoo, että ”kaksi elämää ovat joskus riittävät kattamaan tämän periodin” (DINA I 716). Näyttäisi, että ”Oppilas Valossa” voi olla ensimmäisen asteen vihitty, mutta meille ei kerrota, että oppilaan *täytyisi* olla. Koska Hyväksytyn oppilaan vaihe lähes poikkeuksetta tapahtuu jossain ensimmäisen vihkimyksen *jälkeen*, ja ”Oppilas Valossa”-vaihe välittömästi edeltää Hyväksyttyä oppilasta, näyttäisi, että jossain vaiheessa ”Oppilas Valossa”-prosessia oppilas on ensimmäisen asteen vihitty.
5. Aikana jolloin ilmaus ”Hyväksytty Oppilas” on saavutettu, ensimmäinen vihkimys on lähes varmasti saavutettu. Näin on lähes poikkeuksetta ja tiedän vain yhden poikkeuksen säännöstä. Kuitenkin, vaikka joku on saavuttanut ensimmäisen vihkimyksen, se ei tarkoita, että hän on välttämättä Hyväksytty Oppilas. *Useat elämät kuluvat ennen kuin ”hyväksytyksi tuleminen”, teknisesti ymmärrettyä, tapahtuu.*

6. Kun mietitään Polun eri vaiheita, huomataan monia päällekkäisyyksiä. Ei ole tiukkaa ja pitävää määritelmää sille, milloin Kokelaan Polku, Oppilaan Polku, Hyväksytty Oppiluus, Edistynyt Oppiluus jne. alkavat ja loppuvat. Ensimmäinen ja toinen planetaarinen vihkimys tapahtuu/ ja tulee tapahtumaan tietyissä Polun monissa eri vaiheissa.
7. Siten Vihkimyksen Portti, kuten tässä keskustellaan, tarkoittaa ensimmäistä planetaarista vihkimystä.
8. DK korostaa Portin lähestymisen vaikeaa vaihetta: ”jalat pestynä sydänveressä”. Tämä tarkoittaa, että jalat eivät voi kulkea eteenpäin, kuin ainoastaan *uhrautumisen* prosessin kautta. Alempi täytyy aina uhrata ylemmälle. Ei ole mitään tai ketään, joka *pakottaisi* kokelaan tekemään välttämättömät uhraukset, tarve tajutaan sisäisesti ja kokelas suostuu vaatimukseen vapaaehtoisesti.
9. Keskiverto-ihminen (jopa keskiverto-kokelas) *pitää* monia asioita arvokkaina. Juuri tästä pitämisestä tai kiinnittymisestä täytyy päästä irti, jotta kädet voisivat vastaanottaa suurempia lahjoja. Se mihin tarraudumme estää käsiksi pääsyn vielä johonkin arvokkaampaan. Siten sille, joka kulkee eteenpäin Polulla, vaatimus ”antaa mennä, päästä irti = let go” on aina läsnä.
10. On syytä mainita että ”Valoa Tielle”-kirjaseen on sanottu olevan Mestari Hilarionin kirjoittama Mabel Collinsin kautta. Se on militantti pieni tutkielma niille, jotka aikovat kulkea Polkua nopeasti.
11. Meitä muistutetaan, että jos kuljemme Pyhyden Tietä, meidän on ”laskettava hinta”. Kukaan tavanomaisilla arvoilla varustettu ihminen ei alistaisi itseään Polun ankaruuteen. Vain riittävällä jälleensyntymisen kokemuksella varustetut ihmiset ovat selventäneet arvonsa ja ovat päättäneet elää niin, että alemmat asiat (joita suurin osa pitää arvokkaina) uhrataan vapaaehtoisesti.
12. Tiibetiläinen käyttää voimakkaita sanoja kuvatessaan yksilön asennetta, joka valmistautuu Vihkimyksen Polulle. Tässä kuvattu asenne muistuttaa Paavalin asennetta, joka oli niiden joukossa, jotka neuvoivat ”tunkeutumaan väkisin jumalten valtakuntaan” ja ”joka laskee kaikki asiat tappiona” jos ”hän ei voinut voittaa palkintoa korkeassa kutsumuksessaan Kristukseen” (cf. TCF 578)
13. Joku voi ihmetellä tällaisen äärimmäisyyden välttämättömyyttä. Täytyykö jokaisen oppilaan, joka lähestyy Vihkimyksen Polkua, ”taistelussaan alemman itsen alistamiseksi korkeamman määräysvaltaan, olla valmis uhraamaan vaikka kuolemaan saakka.” Meidän on hyvä muistaa, että tiibetiläinen opettaja ei liioittele. Polun aiemmat vaiheet eivät ole niin vaativia kuin myöhemmät, mutta sen, joka on asettunut Polulle ja joka on päättänyt kulkea Polun loppuun asti, hänet tullaan haastamaan sen välttämättömyyden edessä säilyttää ja ilmentää tässä kuvatut äärimmäiset asenteet. Ei ole muuta tapaa vapautua muodosta, erityisesti aikana jolloin planetaarinen vihkimys on prosessissa ja jolloin Hierarkia ja Shamballa käyttävät *voimaa* nopeuttaakseen pyrkivän ihmisen kulkua ”Ylöspäin Johtavalla Tiellä”.
14. Kun pohdimme näitä todennäköisyyksiä, meidän on kysyttävä itseltämme kaikessa vilpittömyydessä. ”Mitä todella *haluan?*” Vastauksemme luonteen mukainen tulee olemaan halumme vakiinnuttaa itsemme (välttämättömien uhrausten kautta) Vihkimyksen Polulle.

Kaksi ensimmäistä vihkimystä.

Ensimmäisessä vihkimyksessä Egon on täytynyt saavuttaa korkea aste fyysisen ruumiin hallitsemisessa. ”Lihan synnit”, kuten kristillinen sanonta kuuluu, on pitänyt voittaa; ahneus, juopottelu ja irstailu eivät enää saa pitää ihmistä vallassaan. Fyysisten elementaalien vaatimukseen ei enää suostuta; hallinnan tulee olla täydellinen ja kiusauksen poissa. Yleinen asenne totella Egoa tulee olla saavutettu ja *halukkuuden* totella tulee olla hyvin voimakas. Kanava korkeamman ja alemman välillä on laajentunut ja lihan tottelevaisuus on käytännöllisesti katsoen automaattista.

15. Huomaamme, että vihkimyksen tapahtuessa sielun kontrolli on *jo* vahva. DK käyttää sanoja ”korkean saavutuksen aste” kuvaamaan kontrollin astetta, joka ensimmäisen vihkimyksen aikoihin, sielun on mahdollista vakiinnuttaa fyysiseen kehoon. Se, mitä tämä tarkoittaa on, että ne varhaiset kokemukset tunnistaa sielun dimensioita, lähestyä sielua ja suunnata itsensä sielun puoleen, tapahtuvat kaikki *ennen* kuin ensimmäinen vihkimys on mahdollinen.
16. On helppoa tehdä kaksi asiaa: joko yliarvioida tai aliarvioida saavuttamisen astetta, joka tarvitaan ensimmäiseen vihkimykseen. Jotkut Viisauden opiskelijat puhuvat, kuin tämä saavuttamisen

aste merkitsisi hyvin vähän jos mitään; he näkevät sen täysin valmistavana asteena. Toiset taas voivat ylentää sen mielessään, unohtaen, että Syntymän vihkimys merkitsee *alkua* ja että henkisen kehityksen monet elämät tulevat tarpeellisesti ensimmäisen ja toisen vihkimyksen väliin.

17. On tärkeätä huomata se seikka, että Pyrkimyksen Polku (jotkut kutsuvat tätä Kokelaan Poluksi) täytyy ehdottomasti alkaa *ennen* ensimmäistä vihkimystä.
18. Kun oppilaan Polusta keskustellaan, täytyy tuntea suurin piirtein se *polun vaihe*, josta on kysymys. Oppilaan Polku on pitkä, kestäen elämiä ennen ensimmäistä astetta ja pitäen sisällään elämät juuri ennen kolmatta astetta. Itse asiassa termi ”oppilas” on aika *yleinen* ja pätee Suuren Evoluution Polun moniin vaiheisiin. Oppilaan Polku ei taatusti pääty kolmanteen asteeseen eli ensimmäiseen solaariseen vihkimykseen, vaan jatkuu sellaisin tavoin, jotka pitävät sisällään Arhatin, Viisauden Mestarin, Chohanin asteet ja jopa sellaiset suurenmoiset olennot kuin Sanat Kumara, joka on Aurinko Logoksen oppilas.
19. Kuitenkin, käytännöllisesti katsoen, kun Oppilaan Polusta keskustellaan, sisällytetään siihen ne elämät, jotka alkavat ennen ensimmäistä astetta ja vielä se, jossa kolmas vihkimys suoritetaan. Tämän jälkeen henkilö on todella ja varmasti Vihityn Polulla, vaikka ennen tätä aikaa (ensimmäisen tai toisen asteen saavuttamisen jälkeen), henkilöä ajatellaan oppilaana, joka on *kokelas*-vihitty.
20. Ensimmäinen vihkimys on symbolisesti lemuriaaninen vihkimys ja koskee siten hyvin paljon eteris-fyysisen kehon kontrollia. Lemuriassa esi-ihminen etsi fyysisen kehon hallinnan saavuttamista eterisen kehon kautta ja ensimmäinen vihkimys liittyy tähän prosessiin, mutta paljon korkeammalla evoluutio-spiraalin asteella. Ensimmäisessä asteessa eterinen keho tulee vastaanottavaiseksi sielun tahdolle. Tässä tapauksessa fyysinen keho automaattisesti vastaa.
21. Ensimmäisessä asteessa ihminen todistaa kukistaneensa lihan synnin vallan ja mikä tärkeää, näiden syntien houkutus on hävinnyt. Henkilö voi tahdonvoimalla pakottaa itsensä olla tekemättä syntiä näillä karkeilla tavoilla, mutta onko houkutus todella kadonnut silloin? Tämä tulee olemaan määritelmällinen psykologinen kysymys ja vain kun houkutus ei enää kiehdo, tietoisuus tulee kerran olemaan sopiva ottamaan ensimmäisen asteen vihkimyksen.
22. Huomaamme suhteessa tähän vihkimykseen, että vaikka tottelevaisuus sielulle (Aurinkoenkelille) ei ole täydellinen, persoonallisuus on kuitenkin kehittänyt yleisen tottelevaisuuden asteen. Tottelemisessa voi tapahtua epäonnistumisia, mutta halukkuus tehdä näin on hyvin voimakas. Tämä osoittaa, että henkilö arvostaa suuresti sielun perspektiiviä ja energiavirtoja, jotka siitä huokuvat ja hän pyrkii korjaamaan alemman itsensä vastaavasti.
23. On mielenkiintoista nähdä, että ensimmäinen aste edustaa ”kanavan laajentumista” korkeamman ja alemman – sielun ja persoonallisuuden välillä. Liha on suuresti kukistettu ja sen alistuminen korkeampiin aikomuksiin on melkein automaattinen.

Se että kaikki vihityt eivät täyty näitä ehtoja, voi johtua monista seikoista, mutta heidän lähettämänsä sävelen tulisi olla oikeamielisyyden puolella; heidän osoittamiensa puutteiden tunnistamisen tulisi olla vilpittömät ja julkista, ja heidän pyrkimyksensä mukautua korkeimpaan vaatimustasoon tulisi olla tunnettua, vaikka täydellisyyttä ei olisi saavutettukaan. Vihityt saattavat langeta, ja lankeavatkin, ja sitä kautta asettavat itsensä alttiiksi rangaistukselle lain toiminnan kautta. Tällä lankeamisellaan he voivat vahingoittaa ryhmää, ja vahingoittavatkin, ja synnyttävät korjaavaa karmaa, jolloin heidän täytyy sovittaa vahinko myöhemmällä pidennetyllä palvelulla, jolloin ryhmän jäsenet itse, vaikkakin tiedostamattaan, soveltavat lakia; heidän kehityksensä häiriintyy vakavasti, ja paljon aikaa kuluu siihen, että heidän on suoritettava karmaansa vahingoittuneiden yksiköiden kanssa. Tosiasia, että ihminen on vihitty, ja siksi suuresti lisääntyneen voiman välikappale, tekee hänen lankeamisensa kaidalta polulta vaikutukseltaan suuremmaksi kuin vähemmän kehittyneen ihmisen kohdalla; hänen palkkansa ja rangaistuksensa ovat vastaavasti suuremmat. Hänen on välittömästi maksettava hinta, ennen kuin hänen sallitaan edetä pidemmälle Polulla. Miten tulisi hänen vahingoittamansa ryhmän asennoitua? Sen tulisi tiedostaa erehdyksen raskaus, hyväksyä viisaasti tapausta koskevat tosiasiat, pidättäytyä epäveljellisestä arvostelusta ja vuodattaa rakkautta hairahtuneelle veljelle, kaikki tämä, yhdistettynä sellaiseen toimintaan, joka tekee selväksi asiaa seuraneelle yleisölle, että sellaisia syntejä ja lain rikkomisia ei suvaita. Tähän täytyy lisätä sellainen asenne kyseisessä ryhmässä, mikä johtaa heidät (heidän ryhtyessään vakaaseen toimintaan) auttamaan erehtynyttä veljeään havaitsemaan virheensä ja suorittamaan rankaisevan karman. Kun asiaankuuluvat korjaukset on tehty, heidän tulisi palauttaa hänelle heidän kunnioituksensa ja arvonantonsa.

24. DK peräänkuuluttaa realismia. Hän on hyvin tietoinen, ettei kaikki kokelas-vihityt täytä ”standardi” vaatimustasoa, mutta ainakin heidän tulee myöntää puutteensa – *julkisesti* jos välttämättömyyttä. He tulevat kamppailemaan noudattaakseen korkeita tavoitteita, ja heidän taistelunsa tulee olemaan ilmeistä. Ensimmäisessä asteessa täydellistymistä ei vielä saavuteta eikä sitä myöskään odoteta. Hierarkia asettaa suuren painon oppilaan *pyrkimykseen* saavuttaa sen, mikä on toivottavaa, seurasi sitä sitten täydellinen suoritus tai ei.
25. DK puhuu myös vihittyjen lankeamisesta. Tämä on suhteellisen yleistä vaikeina aikoinamme. Kun ”lankeaminen” tapahtuu, ”lakia” ei voida viivytellä ja rangaistus seuraa heti.
26. Kokelas-vihitty kuuluu ryhmään ja siksi tällainen ”lankeaminen” voi hyvinkin vahingoittaa ryhmää. Vaurio täytyy sovittaa ja tässä prosessissa ryhmästä tulee karman lain instrumentti. Tämä on epämiellyttävää ja kurittavaa aikaa ”syntiselle” kokelas-vihitylle, mutta yleensä välttämätön läksy opitaan.
27. Polulla opimme ettemme elä vain itsellemme. Jokainen saavutus ylentää ryhmäämme, jokainen ”lankeaminen” vetää sitä alaspäin. Me ”tiedämme”, että me emme matkaa yksin! (cf. DINA I,584, Rules of the Road VI)
28. DK puhuu okkulttisen energian termein. Vihitty (jopa ensimmäisen kahden asteen kokelas-vihitty) käyttää ja käskee energioita, jotka ovat paljon intensiivisempiä, kuin keskiverto-ihmisen hyödyntämät. Kun mahdolliset voimat ohjataan väärin, vastavaikutukset ovat sen mukaisesti suuremmat. Näemme, miksi on välttämättömyyttä varmistaa tietty standardi itseuhrautuvaa käytöstä tietyillä Polun asteilla, ennen kuin oppilaille sallitaan vielä potentiaalimpia energioita ja voimia. Tämä on usein testaavan planeetan, Saturnuksen, rooli – planeetta joka varmistaa, että noudattamme lakia.
29. Laeissa, jotka suojaavat Polkua, ei ole mitään luvallista (jotka samanaikaisesti suojaavat sitä, joka Polulla kulkee). Synnin hyvitys vaaditaan, ennen kuin eteneminen sallitaan. Jos näin ei olisi, vielä suurempi vahinko voisi tapahtua. Lapsille ei voi antaa lupaa leikkiä tulella.
30. Näemme mestari DK:n ottavan melkoisesti aikaa keskustellessaan tästä aiheesta. Ilmeisesti, huomattavia lipsumisia kohdataan ”kaidalta” Polulta tarpeeksi usein, jotta ryhmiä on neuvottava asianmukaiseen kannanottoon tällaisissa tapauksissa.
31. Paljon *viisautta* vaaditaan ryhmän jäseniltä ja rakkauden vuodatusta ”syntiselle” veljelle. Ennen kaikkea ”epäveljellistä kritiikkiä” täytyy välttää. Oppilailla ei ole tajuakaan, kuinka paljon he saavat vahinkoa aikaan toisilleen osoittamansa kritiikin halunsa kautta. Heidän mielensä ovat voimakkaita ja siten heidän kritiikkinsä on voimakkaampaa haavoittamaan ja jopa tuhoamaan. Tällaisissa tapauksissa, oppilas (roolissaan ryhmän jäsenenä) todistaa oman arvokkuutensa luonteen.
32. On selvää, että ryhmä johon rikkomuksen tehnyt oppilas kuuluu, täytyy ”toimia esimerkkinä” ja varmistaa, että katseleva yleisö tajuaa, että ryhmässä kokonaisuutena ei suvaitse rikkomusta. Sekä loukatun, että rikkomuksen tekijän puolella on opittavana isoja elämänläksyjä.
33. Mestari DK:n neuvoissa ryhmälle voidaan nähdä sekoitus toista ja ensimmäistä sädettä. Ryhmän jäsenten on oltava lujia, mutta autettava erehtynyttä veljeään näkemään virheensä, autettava häntä työskentelemään takaisin heijastuneen karman läpi ja kun kaikki on tasapainotettu, he palauttavat hänen arvonsa. ”Polun Säännöt” mukaan, sääntö II, ”emme voi hylätä toisiamme”.
34. Opiskellessa tätä osaa, opimme jotakin siitä, miten karma liittyy työhön. Karma on *opetuksellinen työkalu*. Rangaistusta käytetään opetustarkoitukseen, ei ojentamisen itsensä vuoksi. Ryhmän täytyy noudattaa syvempää sisäistä rakkautta ja lojaalisuutta korjaavan prosessin kautta. Tätä ei pidä ikinä unohtaa, tai muuten ryhmän jäsenet lankeavat erillisyyden ”syntiin”, yhteen Suuren Harhaopin ”lapsista” – Erillisyyden Harhaoppiin.

Kaikki ihmiset eivät kehity täsmälleen samoja tai rinnakkaisia linjoja pitkin, ja siksi ehdottomia tai kiinteitä sääntöjä ei voida määrätä kunkin vihkimyksen täsmällisistä menettelytavoista, tai siitä mitä keskuksia on elävöitettävä, tai mikä näky vihitylle on suotava. Niin paljon riippuu oppilaan säteestä, tai hänen kehityksestään johonkin tiettyyn suuntaan (ihmiset eivät yleensä kehity tasaveroisesti), hänen yksilöllisestä karmastaan ja myös jonkin erityisen ajanjakson vaatimuksista. Tämän verran voidaan kuitenkin ehdottaa: ensimmäisessä vihkimyksessä, jossa Kristus syntyy, elävöitetään tavallisesti *sydänkeskus*. Päämääränä on astraaliruumiin tehokkaampi hallinta ja suuremman palvelun suorittaminen ihmiskunnalle. Tämän vihkimyksen jälkeen vihitylle opetetaan pääasiassa astraalitason tosiasiat: hänen on tasapaino-

tettava tunneruumiinsa ja opittava työskentelemään astraalitasolla samalla luontevuudella ja helppoudella kuin fyysisellä tasolla, hänet tuodaan kosketuksiin astraalisten deevojen kanssa, hän oppii hallitsemaan astraalisia elementaaleja, hänen tulee toimia taidolla alemmilla alatasoilla, ja hänen työnsä laatu ja arvo fyysisellä tasolla tulee yhä korkeammaksi. Tässä vihkimyksessä hän siirtyy Oppimisen Salista Viisauden Saliin. Tänä aikana painotus on hänen astraalisessa kehityksessään, vaikkakin myös hänen mentaalinen varustuksensa kasvaa tasaisesti.

35. Mestari sanoo jotakin hyvin tärkeää tässä. Ikuisen Viisauden opiskelijoina *rakastaisimme* saada oheis-mallin, joka selventäisi jokaisella Polun vaiheella tapahtuvaa prosessia, tehden ne tunnistettaviksi ja ennustettaviksi. Asia ei ole näin, sillä muunnelmien määrä on liian suuri. On variaatioita itse vihkimysmenettelyssä, keskusten elävöittämisessä ja vision tasossa, nimetäksemme kolme tärkeää harkittavaa asiaa. Yleistyksiä toki voidaan tehdä, mutta on vältettävä liian nopeaa arviointia, sillä niin vähän todella kukaan Mestarin rivistön alapuolinen tietää kenestäkään toisesta.
36. Näemme, miten tärkeää on tietää vihkimys-kandidaatin säde; säteellä me ehkä tarkoitamme *kaikkia* säteitä liittyen kandidaatin energiasysteemiin, mutta erityisesti sielun ja persoonan sädetä ja ehkä, jollain syvällä tasolla, monadista sädetä, sillä hienovaraisten tulien oikea progressio on riippuvainen korkeimmasta säteestä ja tästä säteestä Hierofantin täytyy ehdottomasti olla tietoinen.
37. On myös totta, että vaikka ihmisen kehityksellä on yleinen järjestelmällisyys, epätasainen kehitys on *tavallisesti* normi ja suora, tasainen kehitys puolestaan harvinaisuus. Siksi niin monet ihmiset ovat kehittyneitä tietyllä tapaa ja suhteellisen kehittymättömiä jollain toisella. Epätasaisuus aiheuttaa paljon konfliktia heidän energiasysteemissään, sekä heidän suhteissaan toisiin ja ympäristöön.
38. Karma on hyvin tärkeä tekijä, koska ihmisen energia systeemi *näyttää* oikeuttavan tiettyjen energioiden ja voimien käyttöön, joka nopeuttaisi hänen edistymistään, mutta epätasapainoa voi silti vielä ilmetä, johtuen menneisyyden sovittamattomista ”synneistä”.
39. Yhtä hyvin täytyy ottaa huomioon vallalla olevat energiat ja voimat tietynä historiajaksona. Tällaiset energiat ja voimat voivat edistää tai vaikeuttaa henkilön energiasysteemin tasapainoa ja epätasapainoa, eikä niitä voi jättää huomioimatta.
40. Näemme, miten paljon on huomioonotettavaa ja miten tietty vaiteliaisuus suhteessa vihittyjen arviointiin ja heidän prosesseihinsa voi olla paras menettelytapa.
41. Yksi yleistys liittyen ensimmäiseen vihkimykseen: tavallisesti sydänkeskus elävöitetään ensimmäisen vihkimyksen aikana. Tämä mahdollistaa tärkeän työn edistymisen suhteessa astraalikehoon ja antaa kandidaatille vahvemman orientaation palveluun.
42. Astraalikeho on voimakkain henkilökohtaisista kehoista ja vaikeinta saada haltuun. Vihkimysprosessin alussa korostus on ymmärryksessä ja kontrollissa, vaikkakin kontrollia ei ole aivan täysin saavutettu ennenkuin toisessa vihkimyksessä monien elämien jälkeen.
43. On sanottava, että muualla Opetuksessa kurkkukeskuksen merkitystä suhteessa ensimmäiseen vihkimykseen on mainittu.
44. Ensimmäisen asteen vihitty siirtyy Oppimisen Salista Viisauden Saliin. Joskus kysellään, *milloin* tämä tapahtuu. Jotkut ehdottavat, että tämä ei tapahdu ennen *kolmannen* vihkimyksen ottamista. Tässä toteamus on yksiselitteinen. Täysi viisaus ei kuitenkaan ole täysin saavutettu edes tässä pisteessä. Voidaan mieltä, onko täysi *viisaus* koskaan saavutettavissa. Edes Viisauden Mestari ei ole täysin sitä saavuttanut suhteessa planeetan elämään, vaikka suhteessa kolmeen alempaan maailmaan Hän ehdottomasti on.
45. On olemassa läheinen yhteys Viisauden Saliin astumisen ja Kiinteälle Ristille kiipeämisen sekä sen välillä, että alkaa Egoisen Lootuksen kolmen uhraus-terälehdien hyödyntäminen. Nämä sisäiset prosessit tapahtuvat samanaikaisesti. Ensimmäinen vihkimys on taatusti jakava kohta, erottan pitkän lunaarisiin elämiin sitoutuneen elämien prosessin, hänestä, joka on keskittäytynyt kohti sielun viisautta ja rakkautta.

Monta elämää voi kuluu ensimmäisen ja toisen vihkimyksen välillä. Monien inkarnaatioiden pitkä aika voi kuluu ennen kuin astraaliruumiin hallinta on täydellistynyt, ja vihitty on valmis seuraavaan askeleeseen. Uudessa Testamentissa on mielenkiintoinen analogia vihitty Jeesuksen elämästä. Monta vuotta

kului syntymän ja kasteen välillä, mutta jäljellä olevat kolme askelmaa otettiin kolmessa vuodessa. Toisen vihkimyksen jälkeen kehitys on nopeaa ja kolmas ja neljäs seuraavat luultavasti jo samassa elämässä tai seuraavassa.

46. Yllä oleva kappale on todella tärkeä. Opimme, että ”monta elämää” voi kuluu ensimmäisen ja toisen vihkimyksen välillä. Meille ei kerrota, *kuinka* monta.
47. Analogia Jeesuksen elämään viittaa meille suurin piirtein 30 elämään, sillä Kaste tapahtui hänen ollessaan 30 vuotta. Hänen työnsä kesti kolme vuotta ja hänet ristiinnaulittiin, tarinan mukaan, 33 vuotiaana. Voisimme argumentin mukaan olettaa, että toisen ja kolmannen vihkimyksen välillä on yksi elämä, kolmannen ja neljännen välillä myös ja vastaavasti yksi elämä neljänestä vihkimyksestä viidenteen (kaikki nämä ovat suhteellisen miellyttäviä olettamuksia), niin silloin olisi 30 kertaa enemmän elämiä, kuten on ikävuosien 1 ja 30 välillä, kuin on intervaleja toisen ja kolmannen tai kolmannen ja neljännen välillä.
48. Totta kai olemme tekemisissä symbolisten, analogisten numeroiden kanssa. Meille on kerrottu, että ei ole tiukkaa ja kestäväää sääntöä sille, miten nopeasti vihkimys voi tapahtua. Jos uskomme, mitä tässä kappaleessa sanotaan (ja toisinaan se saattaa näyttää shokeeraavalle), niin opimme, että on mahdollista suorittaa toinen, kolmas ja neljäs vihkimys *samassa elämässä*. Tiibetiläinen, kuten tavallista, tarkoittaa, mitä sanoo, joten meidän täytyy yrittää ymmärtää, miten tämä voi olla mahdollista.
49. Analogia Jeesuksen elämästä kertoo meille vähintään sen, että kestää *huomattavan paljon kauemmin* ensimmäisestä vihkimyksestä toiseen, kuin toisesta neljänteen.
50. Voisiko kesto ensimmäisestä toiseen vihkimykseen olla noin 30 elämää? Se vaikuttaa aika pitkältä periodilta. Todistusaineisto, jota voimme kerätä, on että Pikku Chelan vaiheessa voidaan viettää muutamia elämiä, että Chela Valossa kestää noin kaksi elämää ja että ”jotkut ovat olleet Hyväksytyt Oppilaat vaiheessa (teknisesti ymmärrettyinä) monia elämiä.” (DINA I 12), jotkut DK:n oppilaista ovat olleet Hyväksytyt Oppilaat vaiheessa 2 tai 3 elämää. Meille kerrotaan myös seuraavaa, mikä suhteuttaa vihkimysten välisiä elämiä: ”kerättyään hedelmät kokemuksesta, johon yllä viitattiin, seuraa aika, jossa suhteutettuja voimia käytetään. **Tämä tapahtuu vihkimysten välisenä aikana. Tämä voi olla monta elämää kattava aika tai suhteellisen lyhyt periodi.**” (R&I 337). DK:n sanoista ei käy ilmi, että hän puhuisi vain ensimmäisen tai toisen vihkimyksen välisistä ajoista.

Näemme yllä olevasta, että varmasti ainakin seitsemän elämää minimissään tai yhdeksän kuluu ensimmäisen ja toisen elämän välillä. Me jaamme nämä elämät lisäämällä ”muutamat” (Pikku Chela-vaihe, muutama on tässä ehkäpä 4:stä 7:ään elämään), plus kaksi (tai jopa *enemmän* Chela Valossa vaiheesta), plus kaksi tai kolme *vähintään* Hyväksytystä Oppilaasta. Itse asiassa olemme nähneet, että Hyväksytyt Oppilaat polku voi kestää ”*monta elämää*”.

Matematiikka on epätarkkaa, olen varma, että DK on tarkoittanut sen jäävän sellaiseksi, koska vapaan tahdon tekijä astuu kuvaan mukaan ja tekee muuttumattoman kaavan mahdottomaksi.

51. Hyväksytyt Oppilaat vaihe kestää vaihdellen, kuten seuraavassa on annettu: ”On sanomattakin selvää, että vaiheen ”hyväksytty oppilas” edetessä (**ja se vaihtelee eri tapauksissa**) oppilas edistyy aina lähemmäs ryhmän sydäntä ja omaa paikkaansa ja toiminnallista aktiviteettiaan tässä järjestäytyneessä kehossa. (LOM 271)
52. ”Chela Ohjausnuorassa” (=“Chela on the Thread”) (oppilaana olon neljäs vaihe) on täytynyt olla Hyväksytty Oppilas enemmän kuin yhden elämän.” (DINA I 743). Voidaan hyvin perustella, että oppilas ei voi olla ”Ohjausnuorassa” ennen kuin antahkarana on rakennettu (yleensä lähellä tai juuri toisen vihkimyksen jälkeen), vaikkakin tässä mainittu ”ohjausnuora” ei ole täsmälleen sama kuin antahkarana.
53. Saadaksemme jotakin arviota kuluva ajasta ensimmäisen ja toisen vihkimyksen välillä, meidän on muistettava, että Pikku Chela-vaihe alkaa melkein varmasti *ennen* kuin ensimmäinen vihkimys on otettu (kuinka monta elämää ennen, siitä emme voi olla varmoja) ja että ”Hyväksytty Oppiluus” jatkuu toisen vihkimyksen jälkeen ja lakkaa vasta kun oppilaasta tulee todellinen kolmannen asteen vihitty. Kuitenkin, koska toisen ja kolmannen vihkimyksen välinen aika ei ole pitkä (ehkä molemmat otetaan samassa elämässä tai peräkkäisissä elämässä), tosiasia, että ”Hyväksytty Oppiluus” jatkuu toisen vihkimyksen jälkeen, se ei lisää niin monia elämiä enää tässä vaiheessa. Vaikuttaa siltä, että suurin osa Hyväksytty Oppiluus-vaiheen elämistä tapahtuvat *ennen* toista vihkimystä, ellei hyväksytty oppilas vietä epätavallisen pitkää periodia toisen ja

kolmannen asteen välillä.

54. Ensimmäisen ja toisen vihkimyksen välinen aika ei ole vähempää kuin seitsemän ja ehkä kaksi kertaa näin paljon, tai jopa enemmän. Joten paljon riippuu oppilaan vilpittömyydestä, hänen karmastaan ja ajan suomista mahdollisuuksista.
55. Meille on riittävää tietää, että pitkä aika kuluu näiden kahden asteen välillä *ja suurin osa oppilaista, joita todennäköisesti kohtaa*, on näiden kahden asteen välillä. Näin oli DINA oppilaiden kohdalla, jotka, ihan kohtuudella arvioiden, eivät olleet kaikki niin erilaisia kuin toiset modernin maailman oppilaat. Ehkä, jos sitäkään, niin he olivat vain *hiukan* keskimääräistä edistyneempiä, sillä DK valitsi heidät erityis-ohjeistusta varten. Suurin osa heistä oli ottamassa toista vihkimystä, eikä välttämättä aivan välittömästi.
56. Se mitä voimme vetää yhteen kaikesta tästä järjestyksestä on, että aikayhtälö on hyvin paljon ”omissa käsissämme”. On olemassa suuria eroja suhteellisessa ”evolutionaarisessa nopeudessa” eri oppilaiden välillä. Syy näihin eroihin on hyvin paljon meissä itsessämme. Meidän on tärkeää tajuta, että tällä hetkellä hyvin nopea edistyminen on mahdollista, koska maailman tarve on niin suuri epäitsekäälle palvelulle ja Hierarkia tarvitsee todella paljon apua.
57. Nykyään monet oppilaat valitsevat luopuvansa elämien välisestä ”levosta” devachanissa. Voidaan kuvitella, että ne jotka toistuvasti palaavat nopeasti inkarnaatioon, tekevät nopeampaa edistymistä.
58. Mitä tulee toiseen, kolmanteen ja neljänteen vihkimykseen tänä aikana, näyttäisi siltä, että todennäköinen kesto niiden täyttämiseksi olisi yksi tai kaksi elämää. Muutoin annetaan mahdollisuus (tietyissä olosuhteissa) viettää suurempi määrä elämiä näiden vihkimysten välillä.

./..

Pikku kertauksena oppiluuden eri vaiheita tämän kuukausikirjeen tekstistä. Kirjoita viereen, mihin vihkimyksiin ko. vaiheet liittyvät (huomaamme, ettei suomalaisten käännosten löytäminen eri chela-vaiheille ole helppoa):

Chela = Oppilas

Little Chela = Pikku Chela

Accepted Disciple = Hyväksytty Oppilas

Chela in the Light = Chela Valossa

Chela on the Thread = Chela Ohjausnuorassa

Vihkimys: .....

Vihkimys: .....

Vihkimys: .....

Vihkimys: .....